

Prof. dr. H. Thierry
1902-1976

Pro

Met
uur
lera
econ

Voc
de f
afsc
Thi
hem
met
mer
onv
volg

De
stud
exa
stud
vra
doc
Ove
alle
hij
ten

In
voc
dar
ook
wet
late
con
vee
bet

Prof. dr. H. Thierry

Met het verscheiden van Thierry is wederom een van de werkers van het eerste uur uit ons midden weggenomen. Samen met Van Muiswinkel is hij als hoogleraar jaren lang verantwoordelijk geweest voor het onderwijs in de bedrijfs-economie aan onze faculteit. Het is goed daar even bij stil te staan.

Voor velen onzer is de herinnering aan Thierry nog levend, ook al verliet hij de faculteit wegens emeritaat reeds enkele jaren terug. Ter gelegenheid van zijn afscheid — dat nog plaats moest vinden in het Woestduincentrum! — gaf Thierry nog eens een overzicht van zijn opvattingen inzake het onderwerp dat hem zo lief was en waaraan hij zich steeds tot aan de dag van zijn emeritering met enthousiasme wijdde: de organisatie van bedrijven, zodanig dat daarin de mens tot waarde kon komen. En daarbij was zeer opvallend, hoe Thierry met onverflauwde belangstelling de wetenschappelijke ontwikkeling van zijn vak, volgde, tot in de laatste jaren van zijn hoogleraarschap.

De roep ging dat Thierry een grote en gedetailleerde kennis van zijn vak bij de studenten verlangde. Ik kan de juistheid van deze roep niet beoordelen. Bij de examens die destijds nog het einde van de kandidaats- — en van de doctoraalstudie — duidelijk markeerden, scheen hij inderdaad als een geducht ondervrager te boek te staan. Dat nam niet weg, dat bij de vaststelling van de uitslag door Thierry een grote mate van schappelijkheid aan de dag werd gelegd. Overigens wist hij zijn mening met grote hardnekkigheid te verdedigen. Dat alles wees toch wel in de richting van liefde voor het vak, en daarbij diende hij bepaald niet zichzelf maar de belangen van de faculteit, en van de studenten, met bijzondere aandacht voor het detail.

In de persoonlijke omgang legde Thierry een grote belangstelling aan de dag voor de mensen uit zijn omgeving. Persoonlijke gesprekken met hem geven dan de indruk van iemand van innerlijke beschaving, grote eruditie en kennis ook buiten het vakgebied. Als promotor had hij voor mij, afgezien van de wetenschappelijke begeleiding, de grote verdienste mij mijn eigen tempo te laten bepalen; tenminste zo ondervond ik dat. Met groot geduld las hij de concepten door die ik hem voorlegde. Het moet hem af en toe geducht veeveeld hebben, als ik daar weer verscheen met in mijn ogen uiterst belangrijke betogen, die hij toch maar weer geduldig doorworstelde.

Hoewel reeds geruime tijd bekend was, dat Thierry met een zwakke gezondheid te kampen had, was het bericht van zijn heengaan voor allen die zich hem herinnerden, als de man die van af de aanvangsjaren van de faculteit het vak organisatie en leiding met niet aflatende toewijding gestalte gaf, toch een schok. Zij allen zullen zijn herinnering in ere houden.